

ГАЗЭТА СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ

МАЛАДЫ

Падпісайся
на
МАЛАДЫ
АРАТЫ!

Пролетары усіх краёў, злучайцеся!

АРАТЫ

УМОВЫ ПАПІСКІ:
У месяц 12 кап.
ПАДПІСНУЮ ПЛАТУ
адпраўляць па адрасу:
МЕНСК,
САВЕЦКАЯ, 63,
Беларускае
ДЗЯРЖ. ВЫДАВЕЦТВА.
АДРАС РЕДАКЦЫІ:
МЕНСК, Комсамоль-
ская 25—тэл. 294.

№ 2 (98) Орган Цэнтральнага Камітэту ЛКСМБ.

Субота 31 студзеня 1925 г. № 2 (98)

Сялянская моладзь Беларусі вітае,
3 ленинцаў—рабочых, ідучых на пад-
могу вёсцы.

БЫЦЬ АРГАНІЗАВАНЫМ
Мобілізацыя 45 у веску.

У гэтыя дні, калі проле-
рыят усяго сьвету пра-
рае наколькі ім выкананы
вялікага правадыра і
чыцеля—як мы ідзем шля-
ху Ленінізму бяз ільліча.
Наш Ленінскі комсамол
дарусі закончыў кампа-
на першы погляд ня-
мі вялікаю, але якая
лужыць бязумоўна глы-
шым замацаваньнем су-
з гораду з вёскай, яшчэ
тыш, замацуе мост між
тыяй рабочай клясай і
сянствам.

45 лепшых комсамоль-
— партыйцаў, актыві-
у фабрыкаў, заводаў і
унак узяты горадам і
яны вёсцы.

Хто мобілізаваны.
Ніжэй адзначаныя ліч-
характэрызуюць склад мо-
аваных.

Усе рабочыя з чы-
ак, мэталістаў, дрэва-
цоўнікаў папернай прамы-
ловасьці.
— сяброў і 30 кандыда-
партый, усе актывісты
тычна адукаваны як
6—сяброў акружка-
16—сяброў Райкомаў,
— кандыдат ЦК.

Усе таварышы актыўна
аўшыя ўдзел у гра-
кай працы ў горадзе,
у горсавету фабзайко-
у комісіях коопэрацыі.
аданьні прад імі стаяць
дачы стоячыя прад-
ізаванымі аднаведным
чныя.

трэба вывучыць быт
авіны вёскі, ульліца ў
жыцьцё і на паставе-
анага распачаць пра-
шырэньня новага бы-
алепшыць дзейнасьць
акціх устаноў.
рыцягнуць на свой
бедняка і сьрадняка,
ваць аўтарытэт сялян-
моладзі і грамад пра-
х.

Політычная вы- хаваньне комса- мольцаў.

Цалком даносаванца да умоў
вёскі паставіць палітычнаю ву-
чобу ў вёсцы на патрэбны
узровень мы яшчэ не паспелі.
Гэтаму шмат перашкодаў. Няма
партыйнаў кіраўнікаў гурткі ў.
Кіруючыя палітгурткамі комса-
мольцы ня маюць патрэбнага
разьвіцця. Палітграмота для
вёскі Яраслаўскага няўсім зра-
зумела.

Як ідзець праца.

А ўсёж такі нашы ячэйкі ня
сьбяня. Пры ўсіх ячэйках пра-
цуюць паліткіраўнікі, у некато-
рых ячэйках, праўда няўсіх,
арганізаваны і працуюць групы
чытаньня дзеля больш разьвітых
комсамольцаў — комсамольскага
актыву.

Увага пытаньням усваеньня.
Цяжкая кніжка палітграматы
Яраслаўскага, а лепшай няма,
ды і менш сьрод году, няма
нікога рахунку. Гэта вначыць
надарваць вучобу.

Трэба прыстасаванца да кож-
най гутаркі якай прарабляецца,
дзеля таго каб лягчэй было ра-
забрацца і паўтарыць пройдзе-
нае. Акружкамолы павінны раз-
працоўваць праграму пытаньняў.
Інструктары акружкамолу, прад-
стаўнікі райкомаў прыезджаючы
ў ячэйку павінны пагутарыць
з сябрамі палітгуртка, дапамагчы
разабрацца у цяжкіх пытаньнях,
паўтарыць з рэбяткамі усё прой-
дзенае.

**Палепшым кіруючы склад
поўсправы зробляна.**

Дрэжныя кіраўнікі паліткруж-
коў шмат у якіх ячэйках, свае
комсамольскія партыйцы, а то
бывае, што зусім безпартыйныя
кіруюць нашымі палітгурткамі.
Вось дзеля прыкладу ў вёсцы
студзені Маладзёўскай акрузе,
палітгуртком ЛКСМ кіруе скон-
чыўша 2 ю ступень безпартый-
ная вучаніца.

Райкомам трэба прагледзіць
склад кіраўнікоў палітгурткі.
Кіраўніком павінен быць
лепшы комсамалец — партыйцаў.
Безпартыйных браць на гэту
працу ніяк ня трэба. На бліжэй-
шых занятках райпромолекты-
ваў, трэба добра, асноўна пагу-
тарыць аб працы палітгурткаў,
акрамя гэтага нячэкдзіць пару
раз у асобна склікаць сход кі-
раўнікоў, каб разам наменіць
шляхі далейшай працы.

Памятаць пра адзіночак.

Расьцець комсамольская вёс-
ка, за 5—7 вёрстаў прыходзяць
хлопцы і дзяўчаты „запісаванца“
ў ячэйку пры цэнтры сельсавету.
Як сыяговы ком—абрастаюць
нашы вясковыя ячэйкі такімі
адзіночкамі. Ня кожны раз мож-
на хадзіць адзіночку ў ячэйку
на ўсе заняты. Трэба да яго
прыстасаванца.

І грамады адзіночак, живу-
чых недалёка адзін ад другога,
арганізуюць асобныя паліт-гур-
ток.

У гэтакіх паліт-кружок даецца
кніжка Яраслаўскага, уцяга-
юцца безпартыйныя і пачына-
ецца вучоба.

Як Ленін загадываў працаваць на вёсцы.

Наш комсамол Ленінскі. Наша
жаданьне быць ва ўсім такім, як
быў Ленін, рабіць так як ён за-
гадываў.

Дзеля гэтага трэба ў сваёй
штодзённай працы правярыць
сябе, ці раблю я так, як казаў
гэта рабіць Ленін.

На вёсцы мы маем беднагу,
серадняка і кулака. Беднага за
нас. Гэта наш друг. Кулак наш
вораг. Ён проіў нас. Серадняк
жа хістаецца. Ён будзе за нас,
калі бачыць, што мы яму пака-
зываем правіловы шлях, калі
ён бачыць што мы яму дапама-
гаем узьняць сваю гаспадарку.
Трэба працаваць так каб заўсёды
выйграў бедняк і серадняк. Як
жа працаваць сьрод іх?

„На сьмець камандаваць“ *) кажа
Ленін. Гэтыя яго словы нашым
комсамольскім ячэйкам на вёсцы
трэба заўсёды помніць. Ня можна
выступаць і працаваць сьрод ся-
лянства як камандзіры й настаў-
нікі. Паз таварыскі падход,
праз таварыскае тлумачэньне,
можна дасягнуць таго, што не
дасягнуць соткі другіх людзей,
якія вялі сябе як камандзіры і
начальнікі.

„Селяніну патрэбна прамысло-
васьць гораду без яе ён ня мо-
жа жыць, а яна ў нашых руках.
Калі мы за справу возьмемся
правілова, тады селянін будзе
дзякаваць нам за тое, што мы
памясём яму з гораду гэтыя про-
дукты, гэтыя прылады, гэтую
культуру. Іх павясуць яму не
эксплуататары, не паны, а такія
самыя таварышы — працоўнікі,
якіх ён пачыць вельмі глыбака.
Але пачыць практычна, пачыць іх
фактычна дапамогу, адхіляя і
зусім справядліва адхіляя нама-
даньня, „прадпісаньня“ зьвер-

*) Выяты зроблены з прамовы
Леніна на VIII зьездзе РКП у 1919 г.

Цяжэй заносаванца, калі ад-
зіночка жыўчы далёка ад ячэй-
кі нямае блізкіх суседзяў — ком-
самольцаў, такому парню трэба
асобна даць кніжку політасьветы,
дапамагаць яму прачытаць поў-
главы, главу, а пасля праве-
рыць як прачытана як разуме-
ла. Ськратар ячэйкі, кіраўнік
палітгуртка павінны уважліва
кіраваць паліт-вучобай адзіночак.

Данасаванца да навічкаў.

Расьцець ячэйка комсамолу.
Усё новыя і новыя рэбяткі ува-
ходзяць у яе склад. Трэба з іх
уцягнуць у палітвучобу. Першая
справа — палітвучоба паліт гурткі.
Хлапец увайшоўшы ў наш гур-
ток — гэта будучы комсамалец,
уцягваючы беспартыйную мо-
ладз у паліт-гурткі, мы часткай
вырашаем пытаньне аб абслугоў-
ваньні навічкаў. Гэтым, вядома,
не абмежуемся. Бывае, што
ячэйкай пройдзены 3—4 гутаркі,
а новыя парні уваходзяць. На-
ша справа уключаць у гурток—
можнага і асобна з імі займацца,
каб яны ўсвоілі усё тое, што
раней пройдзена гуртком. Най-
больш сьвя омыя, разьвітыя слэ-
ры гуртка павінна стаць вучы-
целямі на палітвучобу на-
вічкаў.

ху. Ня ўсе яшчэ комсамольцы
зразумелі гэта. Шмат яшчэ, на-
торыя з нас больш любяць загад
камандзіра, чым параду таварыша.
«Не па кніжнаму а на зразуме-
лай мужыку мове», трэба даваць
гэту параду. Раней дапамажыце,
а пасля дабівайцеся даверра.
Калі правілова будзе вёсцыя
гэта справа, калі правілова
будзе пастаўлены кожны крок
нашае групы ў павецце ў во-
ласці... Калі кожны будзе уваж-
ліва правяраны з гэтага пункту
гледжаньня мы заўважым даверра
селяніна і толькі тады мы мо-
жам ісьці далей... Гэта ня будзе
загад камандзіра, а парады та-
варыша. Селянін будзе тады ў
поўнай меры за нас.

Так гаварыў Ленін аб працы
на вёсцы яшчэ ў 1919 годзе. У
гэтай жа прамове ён гаварыць
аб тым як пазнаць серадняка.
Гэтая пытаньня шмат хто з
комсамольцаў задае на сходах і
канфэрэнцыях.

Ленін прыводзіць такі выд-
дак. Аднаго таварыша абступілі
сяляне і кожны пытаўся: Зазнач,
серадняк я ці не? Маю два кані
і адну карову. Маю дзьве каровы
і аднаго каня і г. д. І вось гэ-
таму агітатару трэба мець такі
безпамылковы тэрмометр, каб
яго можна было паставіць селя-
ніну і сказаць серадняк ён ці не.
Дзеля гэтага трэба ведаць усю
історыю гаспадаркі гэтага селя-
ніна, адносіны яго да ніжэйшых
і вышэйшых груп, а ведаць
гэта пунітальна мы ня можам.

Трэба ведаць, кажа Ленін,
адносіны яго да ніжэйшых і вы-
шэйшых груп, да беднаты і ку-
лака, трэба ведаць куды цягне
той ці іншы селянін, да каго у
яго больш прыхільнасьці.

А. Самахвалаў.

Сьмялей ствараць групы чытаньня.

Амаль у ўсіх ячэйках маецца
3—5 і болей разьвітых комса-
мольцаў. Мала для іх тых ведаў,
якія даюцца ў паліт-гуртку.
Іш з пачатку зімы вырашана
было арганізаваць для такіх
комсамольцаў групы чытаньня.
У некаторых месцах такія групы
маюцца, займаюцца вывучэньнем
гісторыі партыі, чытаюць газету
„Правда“ добра пасьпеваюць.
Трэба каб сёгка гэтых групаў
чытаньня разгарнулася шырай.
Ячэйка, якая мае у сваім скла-
дзе рэбяткаў якія маюць веды
вышэй паліт-гуртка павінна
мець «групу чытаньня».

Больш увагі політасьвеце.

Напумелі мы ў пачатку
зімы. Уся увага політ вучобе,
паглядзім дык гэтай увагі вель-
мі мала. Розныя насяджэньні,
парады, заўжды зрываюць працу
політ-гурткаў. Менш сходаў, ды
пасяджэньняў, а больш заняткаў
у політ-гуртках. Не адзін раз а
2 разы ў тыдзень трэба зай-
мацца палітгуртком ні у якім
разе нязрываць іх працы. Сьмя-
лей тварыць «групы чытаньня»
палепшыць склад кіраўнікоў.

Вось якой увагі трэба вяско-
вай Політ-вучоба. Л. Цейтлі Н

Савецка-японскі дагавор.

ТОКІЕ. 20-га студзеня а 24 гадзіне была падпісанасавецка-японская згода.

Тав. Чычэрын пра значэнне савецка-японскага дагавору.

МАСКВА. У размове з корэспандэнтамі прэсы аб утварэнні савецка-японскага дагавору, т. Чычэрын між іншым сказаў:

«Падпісаная 20-га студзеня ў Пекіне савецка-японская згода з'яўляецца ня толькі першым пунктам перыоду прыяцельскіх адносін між народамі СССР і Японіі—гэта сапраўды пералом ўсёй далёкай ухадняе палітыкі і сучаснае палітыкі наагул. Гэта ёсць бязумоўнае ўзмацненне нашага становішча на Дальнім Усходзе. Дзеля Японіі гэты дагавор азначае стварэнне прыяцельскага тылу на выпадок аслабленняў, якія могуць ёй пагражаць. Дагавор з Японіяй з'яўляецца ажыццяўленнем аднаго з пастаянных імкненняў народаў СССР.

Надзвычайна гарачае прыяцельскае спатканне, якое было наладжана першаму ўзышоўшаму на тэрыторыю Японіі прадстаўніку СССР Іоффе выразна паказала, наколькі японскі народ у сваіх шырэйшых масах зразумее неабходнасць дружбы з СССР. У ваях японскі ўрад палажэнні у адносінах да нас змяніла глыбокая перамена. Увесь апошні перыяд перамаўленняў і іх атмасфера была ўжо далёка ня тую, як на ранейшых канферэнцыях.

Падпісаная 20-га студзеня згода ёсць першы крок. Яго наступны азначэння вельмі глыбока на ўсім комплексе ўзаемных адносін.

МАСКВА. Агублікован тэкст савецка-японскага дагавору. Згодна дагавору, між СССР і Японіяй наладжваюцца нармальныя дыпламатычныя адносіны. Пытанні аб узаемных абавязаных павінны быць умяркованы ў далейшым. Японскі ўрад абяцае вывесці сваё войска з паўночнага Сахаліну, дзе ўтвараецца савецкі лад. Асобым пратаколам рэгулюецца пытанне аб будучых японскіх канцэсіях на Сахаліне, згодна якога СССР агульнае даць Японіі канцэсію ў 50 процантаў ілліу нафтавых крыніц усходняга ўзбярэжжа Сахаліну, апроч таго права эксплуатацыі вугольных капальняў.

Японія абавязуецца выплачваць ад 5 да 8 процантаў валавога адабытку вугля і 5—15 проц. валавога адабытку нафты.

Японскія партыі вітаюць савецка-японскі дагавор.

ТОКІЕ. Агалошана паведамлення японскага міністра замежных спраў Шыдохара аб падпісанні японска-савецкага дагавору. У паведамленні выказваецца пачуццё шчырага адавальнення. Урававы партыі Кэйсэй, Сей Юкай і Кокушын пастанавілі ўвесці ў парламэнт рэзалюцыю, вітаючую падпісанне дагавору. Усе газеты амаль цалком прысвечаны савецка-японскай згодзе. Корэспандэнт Роста атрымлівае шмат павішаванняў.

Водгукі на савецка-японскую згуду ў Амерыцы.

НЬЮ-ЁРК. Мэнтэва «Юнайтэд Прэс» разаслала тэлеграму свайго карэспандэнта ў Валынгтону, у якой гаворыцца, што савецка-японская згода павінна зрабіць больш хуткім прыяцельства СССР Злучанымі Штатамі, бо яны павулі што аталіся з вялікіх дзяржаваў адно, якая яшчэ ня прызнала СССР. На павышчу Злучаных Штатаў—кажа тэлеграма—робіць уплыў такіх абставінаў: разуменне ўстойлівасці савецкага ўраду, палітычны і эканамічны набыткі, асабліва на ўсходзе, якія выплываюць з ізаляванага палажэння Злучаных Штатаў, націк з боку дэлаваў людзей Амерыкі, якія ўжо ў поспехам праводзяць справы з Савецкім Саюзам і перамена ў настроі грамадства думкі, якая не супярэчыць больш проці прызнання.

ВЕНА. Аўстрыйская, вугарская і чэхаславацкая прэсы прыдаюць вялікае значэнне савецка-японскаму дагавору і маюць перспектывы супрацоўніцтва СССР з Японіяй і Кітаем. Прэса апяняе дагавор, як самы значны замежна-палітычны поспех СССР за апошнія гады і азначае, што СССР, дзякуючы гэтаму дагавору, вярнуў старыя пазіцыі Расіі на Дальнім Усходзе.

Румынія ў трывозе.

У румынскіх палітычных колах падпісанне савецка-японскага дагавору.

Новы ўрад у Нямеччыне.

У Нямеччыне ўтварыўся новы ўрад. У склад гэтага ўраду ўвайшлі прадстаўнікі ўсіх буржуазных партыяў.

Галава новага ўрада—быўшы міністар грашовых спраў Лютэр выступіў у нямечкай дзяржаўнай думе з заяваю аб тым, якую палітыку будзе праводзіць новы ўрад.

У сваёй прамове Лютэр заявіў, што новы ўрад пастараецца выпайніць згуду, утварэную між Нямеччынай і краінамі—пабядзіцельніцамі, аб новым парадку ўплаты Нямеччынай вайнавай дані. Разам з гэтым новы ўрад будзе дамагацца таго, каб гэтую дань зняць з тых мясцоў, якія заняты цяпер войскам гэтых краін—пабядзіцельніц (напр. Францыяй).

Гаворачы аб унутраных справах, Лютэр абяцаў прыняць над увагу інтарэсы працоўнага народу. Аднак што тут будзе рабіць новы ўрад, аб гэтым Лютэр нічога не сказаў.

Гэтыя ліцамерныя заявы Лютэра вызвалі з боку нямечкіх камуністаў розныя насмешлівыя словы, асабліва калі Лютэр заявіў, што гэты новы ўрад нібы-то не з'яўляецца ўрадам буржуазных партыяў, а беспартыйным урадам.

Што гаварылася ў спрэчках?

Спрэчкі па гэтай заяве Лютэра пачаў правадыр сацыял-дэмакратычнай партыі (меншавіцкай) партыі. Нават і ён у сваёй прамове мусіў сказаць, што новы ўрад Нямеччыны мае намеры падрыхтаваць у Нямеччыне зноў цёрскі строй.

Прадстаўнік ад Нямечкай Камуністычнай партыі заявіў, што новы ўрад не дасць нічога добрага працоўным Нямеччыны і за гэтым Камуністычная партыя будзе весці з ім барацьбу.

скае згоды выклікала вялікае неадзальненне. Румынская капіталістычная прэса азначае, што ў прызнаннем СССР Японіяй Румыцыя апошнія гады Румыніі на ратыфікацыю Японіяй бесарабскага пратаколу.

Ленінскі тыдзень.

Лёзунгі Амерыканскага комсамолу.

Амерыканскі комсамол «тыдзень Леніна і Лібкнехта» праводзіў пад лёзунгі: «Організуйце фабрычна-завоцкія ячэйкі». «Пашырайце вучэнне Леніна». «Зрабіце дзень гадзіны смерці Леніна гісторычным днём большавізацыі Амерыканскага комсамолу».

Перадача германскіх комсамольцаў у партыю.

«Ленінскі тыдзень» у Нямеччыне прайшоў пад галоўным лёзунгам:

«Узмацненне саюзу і ўзмацненне кампаніі прыёму новых сяброў».

Выдаваліся спецыяльныя нумары заводскіх газет.

У кожнай ячэйцы праводзіліся сходы, акрамя гэтага, на некаторых ячэйках, праводзіліся вечары і сходы сумесна з партыяй.

У панядзелак 19 студзеня ўсіх буйных гарадох адбыліся дэманстрацыі.

Зварачаецца ўвага на ўмацненне працы ў прэсскім зах.

Комфракцыі саюзу ладзяць сходы ў сакцыях моладзі, якіх чытаюць даклады аб з'яўленні Леніна, Лібкнехта Розы-Люксембург.

Комсамольцы якія маюць больш 20-го год перадаюць дзеля працы ў партыю, адначасова яны на супыняюць працы ў Саюзе.

Для такіх тав. рыхтуюць спецыяльныя сходы з дакладамі «Задачы Компартыі Нямеччыны».

Як павінны працаваць партыі сябры камуністычнага саюзу моладзі.

Аляксандраў

«На Беларускам бруку».

Новую літаратуру павінна ствараць моладзь, гэтая новая літаратура будзь журботы, бяз снёв, поўна жыцця, нявычарпнай волі.

Комсамол мае шмат адольных бадаёрых комсамольцаў. Аліх дада Беларускае вёска, другі сутаўненне гораду.

На працягу ўсяго жыцця Беларусі нібыло ніводнага поэты, які-б успрымаўшы про етарскую сучаснасць—рабочы горад моцнымі радкамі в бразеў адчынну прад усімі жыццё Беларускага гораду (маю агаварыцца: да прастаўнікоў поэтаў гораду належыць Цішка Гартны, але яго творчасць адносіцца да часоў панаваўня капіталізму і эксплуатацыі рабочых у Беларусі) Андрэй Аляксандраў—адзін з пазлага шарагу поэтаў калі то, чаго осткі год у чакла Беларусі. Настроі сучаснай, рабочай моладзі ачуваюцца ў першых радках яго вершаў.

Цягаюцца яшчэ у горадзе прыкры, атідныя пелі непамачу Аляксандраўчэ ваятаўвае настроі гэтых трытнёў і словамі вадору аварочывае да іх:

Тым наму,
Каму наша песня чужа;
Праводжу наму,
Пачынаю.

Ея ведае, што пав-нпман ня

ліся вечары і сходы сумесна з партыяй

У панядзелак 19 студзеня ўсіх буйных гарадох адбыліся дэманстрацыі

Зварачаецца ўвага на ўмацненне працы ў прэсскім зах.

Комфракцыі саюзу ладзяць сходы ў сакцыях моладзі, якіх чытаюць даклады аб з'яўленні Леніна, Лібкнехта Розы-Люксембург.

Комсамольцы якія маюць больш 20-го год перадаюць дзеля працы ў партыю, адначасова яны на супыняюць працы ў Саюзе.

Для такіх тав. рыхтуюць спецыяльныя сходы з дакладамі «Задачы Компартыі Нямеччыны».

Як павінны працаваць партыі сябры камуністычнага саюзу моладзі.

Аляксандраў

«На Беларускам бруку».

Новую літаратуру павінна ствараць моладзь, гэтая новая літаратура будзь журботы, бяз снёв, поўна жыцця, нявычарпнай волі.

Комсамол мае шмат адольных бадаёрых комсамольцаў. Аліх дада Беларускае вёска, другі сутаўненне гораду.

На працягу ўсяго жыцця Беларусі нібыло ніводнага поэты, які-б успрымаўшы про етарскую сучаснасць—рабочы горад моцнымі радкамі в бразеў адчынну прад усімі жыццё Беларускага гораду (маю агаварыцца: да прастаўнікоў поэтаў гораду належыць Цішка Гартны, але яго творчасць адносіцца да часоў панаваўня капіталізму і эксплуатацыі рабочых у Беларусі) Андрэй Аляксандраў—адзін з пазлага шарагу поэтаў калі то, чаго осткі год у чакла Беларусі. Настроі сучаснай, рабочай моладзі ачуваюцца ў першых радках яго вершаў.

Цягаюцца яшчэ у горадзе прыкры, атідныя пелі непамачу Аляксандраўчэ ваятаўвае настроі гэтых трытнёў і словамі вадору аварочывае да іх:

Тым наму,
Каму наша песня чужа;
Праводжу наму,
Пачынаю.

Ея ведае, што пав-нпман ня

ліся вечары і сходы сумесна з партыяй

У панядзелак 19 студзеня ўсіх буйных гарадох адбыліся дэманстрацыі

Зварачаецца ўвага на ўмацненне працы ў прэсскім зах.

Комфракцыі саюзу ладзяць сходы ў сакцыях моладзі, якіх чытаюць даклады аб з'яўленні Леніна, Лібкнехта Розы-Люксембург.

Комсамольцы якія маюць больш 20-го год перадаюць дзеля працы ў партыю, адначасова яны на супыняюць працы ў Саюзе.

Для такіх тав. рыхтуюць спецыяльныя сходы з дакладамі «Задачы Компартыі Нямеччыны».

Як павінны працаваць партыі сябры камуністычнага саюзу моладзі.

Аляксандраў

«На Беларускам бруку».

Новую літаратуру павінна ствараць моладзь, гэтая новая літаратура будзь журботы, бяз снёв, поўна жыцця, нявычарпнай волі.

Комсамол мае шмат адольных бадаёрых комсамольцаў. Аліх дада Беларускае вёска, другі сутаўненне гораду.

На працягу ўсяго жыцця Беларусі нібыло ніводнага поэты, які-б успрымаўшы про етарскую сучаснасць—рабочы горад моцнымі радкамі в бразеў адчынну прад усімі жыццё Беларускага гораду (маю агаварыцца: да прастаўнікоў поэтаў гораду належыць Цішка Гартны, але яго творчасць адносіцца да часоў панаваўня капіталізму і эксплуатацыі рабочых у Беларусі) Андрэй Аляксандраў—адзін з пазлага шарагу поэтаў калі то, чаго осткі год у чакла Беларусі. Настроі сучаснай, рабочай моладзі ачуваюцца ў першых радках яго вершаў.

Цягаюцца яшчэ у горадзе прыкры, атідныя пелі непамачу Аляксандраўчэ ваятаўвае настроі гэтых трытнёў і словамі вадору аварочывае да іх:

Тым наму,
Каму наша песня чужа;
Праводжу наму,
Пачынаю.

Ея ведае, што пав-нпман ня

ліся вечары і сходы сумесна з партыяй

У панядзелак 19 студзеня ўсіх буйных гарадох адбыліся дэманстрацыі

Зварачаецца ўвага на ўмацненне працы ў прэсскім зах.

Комфракцыі саюзу ладзяць сходы ў сакцыях моладзі, якіх чытаюць даклады аб з'яўленні Леніна, Лібкнехта Розы-Люксембург.

Комсамольцы якія маюць больш 20-го год перадаюць дзеля працы ў партыю, адначасова яны на супыняюць працы ў Саюзе.

Для такіх тав. рыхтуюць спецыяльныя сходы з дакладамі «Задачы Компартыі Нямеччыны».

Як павінны працаваць партыі сябры камуністычнага саюзу моладзі.

Аляксандраў

«На Беларускам бруку».

Заветы Леніна і Комсамольцы вёскі.

(Артыкул тав. Зіноўева).

Усе жыццё сваё аддаў Ленін справе працоўных.

Рабочая класа і працоўнае сялянства ўсяго свету прызнала тав. Леніна за свайго лепшага настаўніка. І год таму назад, у дзень пахавання Ільіча, дзесяці мільёнаў працоўных усёй зямлі схілілі галавы 21 студзеня 1925 году, у першую гадзіну яго смерці, калі вялікай магілы Леніна ў Маскве зноў выбяруцца думкамі мільёнаў працоўных усёй свету—усё што ёсць часнага, лепшага ў рабочай класе і сярод працоўнага сялянства ўсёй зямлі. Адным з важнейшых заветаў Леніна з'яўляецца Саюз рабочых і сялян.

І тая частка вучэння Леніна, у якой гаворыцца аб гэтым саюзе, для працоўных самая дарагая. Рабочая класа ня можа канчаткова ўзяць перамогу над буржуазіяй бездамогі сялянства. Таксама і сялянства ня можа стаць самастойнай сілай і скінуць з сваіх плеч прыгнечання помещікаў, без дапамогі рабочых.

Як мага закрэпліць і берагчы змычку паміж рабочымі і сялянамі—вось дарагі завет Ільіча Сялянская моладзь—вялікая сіла.

Сялянская моладзь, вырастаючы за рэвалюцыйныя гады, ёсць галоўная нашая надзея. У сэрцы маладога пакалення сялянства менш рэлігійных забабав і інш, яно больш грамаднае, энэргічнае, у яго большае імкненне да новага жыцця.

Комсамольцы вёскі павінны зрабіцца жывым мастом паміж сялянствам і рабочай класай.

Завет Леніна—усім стаць светлымі і шчаслівымі.

Паміраючы думаў Ленін і нам завешчай думаць аб тым, што нашу савецкую краіну, дзе яшчэ так шмат няграмотных, дзе яшчэ так многа беднасці, дзе яшчэ так шмат старога дарэвалюцыйнага, дзе яшчэ існуюць, багачства і беднасць, сялянін часта жыць у цяжкіх умовах, трэба ператварыць у краіну, бяз ніводнага няграмаднага, культурнага, багату,

бязбеднасці, бяз веры ў рэлігію дурман, бяз неравенства; перетварыць у краіну, якая павінна-б свая гаспадарку на нябывалую вышыню,—у краіну Соцыялістычную. Дзеля дасягнення гэтага павінны працаваць усе, але большае і важнейшае доля працы прыпадае на сялянскую моладзь, на тую моладзь, якую хоча кіраваць комсамол.

Васковыя комсамольцы, гэта—пакуль што першыя мастаўкі, але гэтыя мастаўкі, якія зробіць вяшчу.

Васковыя комсамольцы, калі яны хочуць выпайніць заветы Ільіча, павінны змагчы наперад ва ўсё ўвайсці ў гаспадарчае жыццё і быць вёскі.

Комсамольцы вёскі павінны весці сябе так, каб уся вёска сказала: Комсамалец гэта—самы лепшы, самы чэсны, самы бескарысны, гатовы на самаахвару, самы грамадны, талковы.

Комсамалец павінен умець ня толькі чытаць газету і кніжку і ўстрайваць дэманстрацыі 1-май і 7-лістапада, а павінен быць першым, калі справа ідзе аб тым, каб напавіць мост, дарогу, адрамантаваць грамадскае памяшканне, каб дапамагчы селяніну-партызну, бедняку, падтрымаць

сямю чырвоваармейца, дапамагчы наладзіць кооператыву, або в весці на чыстую воду хабарніка, ці напавіць школу, прывезці для яе дроў, або электрафікаваць вёску і г. д. Комсамалец павінен быць першым барацьбітом супраць п'янства, першым прапавіцелем падліваўня і нараматнасці, першым у арганізацыі сельска-гаспадарчых гурткоў і наагул першым памочнікам савецкай улады. Комсамалец павінен навучыцца пісаць у сваю газету, павінен падтрымліваць сельскарау, павінен умець зважваць сувязь з рабочымі бліжэйшага гораду. Комсамалец павінен стаць хопшым памочнікам добрага настаўніка і настаўніцы, якія шчыра хочуць дапамагчы вёсцы. Комсамалец павінен умець працаваць над сабой у першую чаргу. Больш усяго ня любіў т. Ленін тых, якіх азнаваўца. Ён сказаў, што «комсамалец не павінен гаварыць модныя словы, а сім не разумеючы іх сэнсу. Комсамалец павінен вучыцца і вучыцца. Начаўшы в абыкі, стаўшы палітычна грамадны, комсамалец павінен узяцца за вывучэнне галоўных кніжак Леніна. Комсамалец вёскі павінен зразумець, што перад ім не-распачаты край прыцы.

Уся наша партыя—партыя т. Леніна—увада сваім галоўным

лёзунгам: бліжэй к вёсцы! Пер ведае, што шмат год у пратра дзеля таго, каб цяперашні вёску зрабіць сапраўдна-ніскай.

У вёсцы пачынаюць падняцца кулак. Іх сымні спробуюць забраць у свае васковыя моладзь. Бацка прасправа грашма, а сынок—і наахальствам. Комсамольцы павінны дапамагчы нам нізоваць паперад за ўсе бедныя і сярэднюю моладзь, кую і сярэднюю моладзь, цягнуць да нашай арганізацыі васковых батракоў і такім чынам паставіць кулака перад бедняцкай і сярэдняцкай наагул. Хто павінен суароць кай сядзець—раваб-е сабе Савецкая ўлада, верная ветама Леніна, дае масьць працоўнай моладзі.

Яна робіць і зробіць усё чымае, каб дапамагчы частцы васкавай моладзі маць асвету і выкаваць сапраўдных прапавіцельскіх—рабоча-сялянскай. Але вучыцца трэба ня толькі ў вучэбных устаноў і жыцці, у барацьбе, вучыцца, пачынаючы в сама вёска, да важнага дзёна

Па комсамольскіх весках.

Молодзё за працай.

Як мы арганізаваліся.

(Вольбіраўская яч. ЛКСМБ).

Летась нас сабралася каля дзесяці хлопцаў і пачалі мы гутарыць як арганізавацца, чыталі мы газеты хатнімі на сходы ладзілі спектаклі.

Пачнуць чырвонаармейцы гутарыць аб комсамоле дык і нам паслухаўшы як працуюць комсамольцы, хочацца стаць комсамольцамі.

Пашлі гэта мы таптацца. Прышлі ў ваенную ячэйку просім каб нас арганізавалі і дапамагалі працаваць.

Дык адны кажучы „добра па-

можам“ а другія рэлі, што трэба пачакаць.

Прышлі ў рэшце да сваёй настаўніцы, якая дапамагла нам паехаць у раён адкуль нам выслалі арганізатара.

Запісалася нас 40 чалавек—ячэйка вялікая, але шмат з хлопцаў аказаліся дрэннымі мы іх і павыкідалі.

У нашай працы ёсць перашкоды але стараннай працай мы выжывем іх каб стаць сапраўднымі левінамі.

Юнкор.

Вось так аграном!

(Сав. гасп. Чыжэвічы, Адулаўскай групы).

На павестцы дню аднаго агульнага сходу працоўнікоў сав. гасп. разглядаўся, вымешчаны ў газеце „Мал. Араты“ артыкул, які падзячаў, адну з балючых струнак нашай сав. гасп. Вось, што сказаў на гэтым пытаньні кіраўнічы сав. гасп., бы-жа і аграном—Бусько:

„Ды навошта гэта гравь сав. гасп. раскавырваць. Няхай-бы яна і сядзела ў сваіх берагох. Або ці-ж гэта толькі ў нас яе многа, ды на іншых сав. гасп. ёсць гра-

ві яшчэ больш, аднак яны пра яе ў газету на пішучы, о толькі наша сав. гасп. пастаралася першай паказаць сябе.“

Вось—так аграном!

Таварышы Аграномы!

Дакажце нашаму аграному—Буську, што гравое балота ні дае ніякай прадукцыйнасці і што сав. Улада зробіць вялікае дасягненне, калі па ўсёй Беларусі правядзе дэлірацыю на ўсё 100 процантаў.

Профупаўнаважаны.

Да шматполья.

(Пухавіцкі р., Менскай акр.).

У нашу вёску Машчонае аднаго разу заглянуў аграном. Адразу ён павёў гутаркі з сялянцамі наконт сельска-гаспадарчых па-ліпшэнняў.

Даў вразумець сялянам што такое „прыпалосіца“ і што такое шматполье.

Усе сяляне ў якіх шнурок, палоска, сажань ці 2 сажні шчыльні адразу згодзіліся з аграномам, што трэба заводзіць шматполье.

Характэрна, што з усіх сялян нягледзячы на тое, што 2 гаспадары. Рэшта аскавалі агранома і прайшлі каб часцей наведваць гута-

рыш з ім на пытаньнях—як палепшыць гаспадарку“.

Ул. Брагюна.

Расьцем і вучымся.

(М. Капыль, Слуцкіна).

Наша ячэйка ЛКСМ была заснавана яшчэ ў 1919 г. Шмат працы, гора і радасці прышлося перанесці ёй. Акупацыя, бандытства і інш. усё гэта было перажыта ячэйкай і яна перайшоўшы ўсе „матарствы“, вышла за-гартаванай, моцнай, сталёвай Ле-вінскай ячэйкай і цяпер працуе і лічыцца адной з лепшых у нашым раёне. Праца ячэйкай ЛКСМ вядзецца выхаваўная. У ячэйцы налічваецца 53 асобы, якія вод-луг іх працы падзелены на дзве часткі: ячэйку рабочую і ячэйку сялянскую. Рабочая ячэйка на-лічвае 27 асоб; сялянская—26, з іх 20 хлопцаў і 6 дзяўчат. Кож-ную суботу адбываюцца сходы рабочай ячэйкі, а ў нядзелю ся-лянскай. Ставіцца на сходы дакладна на розныя тэмы. Сходы ячэйкі адбываюцца адчыненымі, што дазваляе беспартыйнай масе,

Яшчэ афіра кулацкага разгулу.

На днях атрымана тэлеграма, аб тым, што забіты сэкратар комсамольскай ячэйкі, старшыня камітэту ўзаемнай дапа-могі вёскі Мокрае, Бы-хоўскага раёну, Магілёў-скай акругі—БАРАНКЕВІЧ ПЕТРА.

Падрабязова аб за-бойстве будзе паведамле-на асобна.

Дурныя прыклады.

(Пугляўскі с-с Аршанская акруга).

У студзені месяцы ячэйка ЛКСМБ наладзіла спектакль, пасля чаго пачаліся скокі.

Як нябрыдка але трэба прыз-нацца, што ініцыятарамі скокаў з'яўляліся нашы комсамольцы Пугляўскай ячэйкі.

Адчыніў скокі сэкратар Пу-гляўскай яч. КПВ т. Мачульскі, за ім комсамолец кулак сын старшыні Івашкевіч які на фран-туцы кіраваў скокамі: Далей ідзе чарга комсамольцаў і канды-даў КП(б)В. Пілювіч М. і Т. Кадзіт, А. Загарэльскі, Т. Зага-рэльскі і Касцюкоў.

Ноханаўскі раён.

Таксама ў студзені м-цы культ-асветны гурток ставіў спектаклі ў школе.

Пасля спектаклю як водзіцца... скокі. Але па дарозе зайшлі ін-структары Акругаю якія тлу-мачылі да чаго даводзяць скокі. Частка п'яных кулакоў на чале з комсамольцам—студэнтам з Масквы—Буштынавым пачалі крычаць і запатрабавалі скокі, якіх і дамагліся.

Можа-б „М. А.“ давеў да ведама Маскоўскую ячэйку тэх-нічнага інстытуту дзе ён вучыцца і па яго славам пераходзіць у РКП(б). Ён сын заможнага се-ляніна Аршанскай акр. Капыска-га р. Старасельскага с-с.

Клютко-Дубовіч.

АДСТАЛІ.

(Чырвона-Слабодзкая 7-хгодна—Случчына).

Наша Чырвона-Слабодзкая семігодка ў лютым адстала. Адстала яна па многім прычынам: 1) Што ў нашай семігодзе заня-кі пачаліся позня, прыблізна 1-га кастрычніка, а тым, што буды-нак нашае школы быў заняты РИК ам, а будынак РИКа тады быў у рамоне. 2) Што з пачат-ку вучэбнага году вялікае кепскае заняці, ня было доўга разклада лекцыяў. 3) Было недахват на-стаўніцаў, да і з тых, якія бы-лі, некаторыя пакінулі, як напры-клад адна настаўніца уяўшы

вадпуск на 6 тыдняў не хадзіла на заняткі. А другі настаўнік паехаў у Менск вучыцца, а на-места яго другога доўга ня пры-сылалі. Но ня гледзячы на гэтыя дрэнныя умовы, мы пачалі пра-цаваць у вячэрніх гуртках, каб наладзіць усё тое, ў чым адсталі. Праца ў гуртках адначасова вельмі добра. Працуючы коле-ктаўна мы можам карыстацца ма-лым лікам кніг. А ў нас больш-шасць вучняў ня можа мець, паасобку ўсе падручнікі.

Яна Бань.

Німа парадку нідзе.

(м. Халопенічы, Барысаўскай акругі).

У Халопенічым Народным доме заўсёды, калі ні зайдзеш шум ды гам. Калі атрымаюцца газеты, дык іх ня можна пачытаць: надта шум ўжо балшы. А хто ў гэтым віновен? У Народны дом ходзяць гэтыя асобы, якія прыходзяць толькі каб папыхацца, пагу-тарыць, а каб пачытаць газетку дык гэта не. Стараж Народму крычыць, выганяе, але нічога ні памагае.

Возьмем другі прыклад—тэатр: 10 студзеня (гэ-ага году) дзеці жыдоўскай школы, ставілі спе-такль. І вось ў працягу паста-ноўкі п'есы чуць ня ўсе лавы былі паломаны.

Памойму трэба было-б выбраць праўдзінна Народму, якое са-чыла б за парадкам у Народме і тэатры.

Вона.

Кулакі зарабляюць.

(в. Машчанае, Пухавіцкі р.).

Недалёка ад нашае вёскі ў 18-м разьездзе грузяць дровы. Бяднейшыя сяляне напроўдаюцца туды, каб што небудзь падрабіць дык ніколі машыны на чыгуны ня з'яўляюцца.

Кулакам дык неяк удаецца. Напрыклад, Кулаку Ліхадзіўска-

му Ён возьме фунтаў 3—4 сала-хлеба ды і ў заробаткі. Сам мае 17 дзесяцін зямлі (18 дзесяцін сенакошу ў яго забралі ў міну-лым годзе).

Мне здаецца, што гэтакім „беднякам“ заробаткі непатрэбны.

Корэсподэнт.

ТАНЦУЛЬКІ.

(Каменская яч., Уздзенскі р.).

У нашай ячэйцы ёсць ча-лавек 8, які дзяруць падэшвы выбрыкваючы паскудныя ско-кі.

Як пачнуць гарцаваць ча-

самі дык толькі і чуваць: „Вальс са сваімі“ „Каломна“ і інш.

Нэдзея Пушкарчук жыццё за скокі аддаць гатова.

Як пачне тупаць аж-шчэпкі ляцяць.

Шкода на вёсцы няма вялі-кай будыніны дзеб душу ад-весьці.

Мо каўпак дасць спецыяль-нае памяшканьне каб разаво-ціліся малодцы душы ды за працу узяліся.

Тутэйшы.

Кажух сабе, а гаспадар сабе.

(в. Пліса, Самахвадоўскі р.).

Ул. Чарапок заядлы да ве-чарынак хлопцаў, непайшоў на спектакль, а пайшоў на тан-цэўкі ў некую хату. Скончыў ён скакаць „жаноарскі“ вальс, ды хацеў да хаты йсці а кажуха няма—пайшоў дзеся гуляць кажух... і пагэты дзень гуляе.

Падумаў Чарапок: „каб пай-шоў на спектакль дык разум-нейшым стаў ды і кажух цэ-лы-б быў“.

Комсамоль-ц.

Далоў акупантаў - грабежнікаў. (Адозва куністычнай пар-тыі Заходняй Беларусі).

Работнікі і работніцы, сяляне і сялянкі Заходняй Беларусі!

Пяты год стогне наш край. Пяты год нягодныя наезнікі гвалтуюць, рабуюць, працоўны народ Заходняй Беларусі.

Але ня было больш цяжэйшага году, як апошні Пяцекі палаткі, як цяжкі камень, прыдушлі нашых сялян і пагражаюць разбурыць, знішчыць яго гаспадарку, а працоўныя масы сялянства даведзіць да жабрацтва і голаду.

«Прадай усё, што маеш!» Прадай збожжа, увесь свой ураджай, які ты дабыў сваім потам і цяжкай працай у полі.

«Прадай апошнюю карову, каня, увесь свой убогі скарб і пашці падаткі ў панскую казну».

Вось якую песню паянае польскі панскі Польшчы ў падняволенай Заходняй Беларусі.

Што яму з таго, што ўраджай у гэтым годзе быў дрэнны і што сялянству ня хопіць збожжа нават на тое, каб засеяць сваё поле.

Ён не глядзіць, што гаспадарка на гадзі вайны разбурана і запяпала, — яму падаваць!

З пустой кішэні высковага працоўніка, ён хоча выціснуць валацкія горы, каб утрымаваць усю гэту шайку дармаедаў і грабежнікаў.

А адкуль-жа наш сялянства можа дастаць нават злоты? Бо-ж ваработкаў ніяк няма і ўсюды нічога безработцы і вядзек.

Хіба можа праўда працаваць усё збожжа спекулянту, а сваіх дзяцей і сямью пасадзіць на мкіну, на галадоўку і выміраньне.

Хіба можа, праўда, дабрахвотна адаць сваю карову, каня і увесь свой убогі скарб, адрачыся ад сваёй гаспадаркі і, належаўшы торбу, ісці жабраваць, або ў лес, у сямелы партызанскі атрад і зброяй у руках, з пшэвам справядлівым і помстаю ў сэрцы ісці на паноў, біць іх, паліць іх, катаваць іх.

А падаткі тымчасам сыплюцца і сыплюцца, як град на галаву, дзень адзень павялічваюцца і канца краю ім ня відаць.

Бяднейшыя сяляне і работнікі, а разам з імі і масы сярадняга сялянства пераковаюцца ўсё больш і больш, што няма другога выйсця, як толькі рашучая, бязлітасная барацьба з акупантамі.

Але як ле весці, як бараціцца ад цёмнае хмары грабежнікаў?

І вось, пачаўся стыхійны байкот падаткаў. Цэлыя вёскі і гміны перасталі плаціць.

— Ня можам плаціць, ня будзем плаціць ня хочам плаціць.

Бо нават каб і хацелі, то няма з чаго. І ў адказ на гэты глухі стыхійны пратэст сялянства проці гвалтаў і грабежніцкае мавалы акупантаў — у хату вяс-

ковага працаўніка пачалі ўрывацца няпрошаныя го-ўці ўзброеныя з ног да галавы паліцэйскія і зборшчыкі і пачалі апісваць, хв таць, рабаваць, што пападаецца пад руку найбольш каштоўнага; падшкі, палатно, самавары, сякеры, плугі, пілы. З хлява забіраюць апошнюю жывёліну, каб прадаць яе з таргаў. Хватаюць больш смелых сялян сажваюць іх у васторг, б'юць і катуюць.

Здаецца няма канца гвалтам, і сэрца народнае перапаўняецца роспаччу і помстаю.

Таварышы, сяляне і сялянкі Заходняй Беларусі!

Распачатую барацьбу трэба весці сямейна. Усё сялянства старэй і малей, павінны прыняць актыўны ўдзел у барацьбе з ворагам, павінны абараняцца ад гвалтаў.

Байкот падаткаў трэба пашырыць на ўсю Заходнюю Беларусь і ныводнага гроша не плаціць наезнікам!

Ганьба тым трусам, хто плаціць паном, хто падрывае справу народнае абароны.

А з тымі ворагамі і спекулянтамі, што памагаюць паліцыі і наезнікам, што купляюць аграбаванае народнае дабро з таргоў, што радуцца і нажываюцца ў народным горы, — з тымі бязлітасная расправа. Гэтых павукоў народных трэба браць за горла і адвучыць іх ад подлае прыцы...

А калі паліцыя і зборшчыкі пачнуць ісці ў рабаваць вёскі, то трэба хаваць усе найбольш каштоўныя рэчы і жывёлу. Сялянства няхай хаваюць палатно, збожжа. Дзеці хай у вямлі будзе закопаны, чымсь каб дасталася нягоднікам.

Сяляне павінны хаваць жывёлу ў лес, у полі, дзе прыдзецца.

Бараніцца трэба ўсімі сіламі. Няпрошаным гасцям трэба даваць адпор за адпорам... Відамі косамі, цапамі трэба гнаць у карк паліцэйскіх і зборшчыкаў.

Камуністычная партыя Заходняй Беларусі, якая стала на чале рэвалюцыйнае барацьбы ў нашым краі, заклікае ўсё працоўнае сялянства, усіх работнікаў, сялян і сялянак да адпору грабежнікам, да геройскае абароны сваіх інтарэсаў.

Організаваўшыся, цвёрда стаяць, упарта стаяць, дысцыпліна — вось што патрабна цяпер адбудзіўшымся да рэвалюцыйнае барацьбы сялянам.

Адвін за ўсіх — усе за аднаго! Прэч грабежніцкія падаткі! Прэч акупантаў — гвалтаўнікаў Заходняй Беларусі!

Нахай жыве моцны саюз рэвалюцыйных работнікаў і сялян! Нахай жыве рэвалюцыя!

ЦЭНТРАЛЬНЫ КАМІТЭТ КАМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ.

Вільня, лістапад 1924 г.

Сярод замежнага комсамолу.

Расправа над Швэцкім комсамольцам.

Секратар Цэнтральнага камітэту Швэцкага комсамолу пры гаворавы на паўгода ў турму за тое што ў комсамольскай газэце ён надрукаваў адозву супроць вайны.

Змаганьне нямецкага комсамолу з фашыстамі.

На днях у горадзе Потсдаме (нямецчына) адбылася бойка між фашысткім (чэрнасоценскім) саюзам нямецкай моладзі і комсамолам.

У часы сталкненьня ў фашысткай моладзі комсамольцы адабралі знамя. Паліцыя стварыла арэштны сярод комсамольцаў.

Чаму ў гэтым годзе няма зімы

І ці шкодна яна для пасава.

Беларусь у параўнанні з расіяй і часткай украіны вельмі характэрна адзначаецца цёплай зімой. Тлумачыцца гэта тым, што Беларусь знаходзіцца бліжэй к Атлантычнаму акіяну. Адкуль дуюць цёплыя вятры, якія ахапляюць сабой Беларусь. Вятры гэтыя цёплыя таму, што праз Атлантычны акіян праходзіць цёплае цячэнне якой завуць «Гальфстрым».

Навукай прасочана, што праз кожныя 30 год бываюць цёплыя зімы. Гэты перыяд прыблізна падае на гэты год, а ў Беларусі ітак цёплая зіма. Вось чым і тлумачыцца выпадакне дажджу замест сьнегу.

Гэта нявычайна цёплая для зімы пагода і адсутнасць сьнегу непакоіць сялян якія баяцца за свае пасава.

З аднаго боку ў нас восенню недахавала вілгачы для азімых пасаваў і ў некаторых мясцох васьцяк яны заняты, а цяпер як раі і зноў ачунялі дзявучы добраму надворру.

Гэтакія надворрэ непашкодзіць нават і садам гэта толькі-б тады было-б небяспечным каб ня было сьнегу і доўгі час стаялі трывалыя маразы. Вось тады ўсё можа вымерзнуць як садавіна гэтак і зімныя пасава.

Такіх надворраў у нас быць ня можа бо Беларусь старонка вільготная, багатая на аладзі.

Піонэрскі коопэратыў.

(г. Слуцк).

У Слуцку нядаўна адчыніўся коопэратыў дзяцей і піонэраў.

Маям мы 400 сяброў коопэратыву.

Вялікая дапамога для нас. Мы будзем мець матчымаць мець добрага сувязь з сялянскімі дзецьмі.

Будзем крэдытаваць іх разьсялаючы піонэрскаю літаратуру, газэты і інш. Вучымся весці працу ад існуючых рабочых коопэратываў.

Працуем бязгрошай. Працаваць в радасць паджаюцца усе піонеры загадкі — комсамольцы — аплатны працаўнік. Адчыненне коопэратыву дапаможа нам бліжэй звязвацца з вёскай. Вайнэр.

Паны і парабкі.

(в. Астравок, Смалявіцкі р.).

У в. Астравок ёсць настаўніца Драздоўская Я. Любіць яна панскае званьне, бо на сходах так і крычыць «Паны ці хутка вашы дзеці прынасуць воўны і лёну? Бо мне трэба рукавічкі дз ручнікі рабіць».

У школе ў часы заняткаў любіць каб вучні парабкамі былі пасылае іх за пудрай папяроемі вапалкамі ў коопэратыў.

Хто адмовіцца дык яна круць завушы ды ставіць на калені.

Каўпак паведамі належныя органы каб звярнулі увагу. Параўжо збавіцца ад «паноў».

Астраўскі Уладзі.

Царкаўная рада.

(Чырвоная сл., Слуцкай адр.).

Хутка сход паркоўнай рады (Бучацінскай царквы). Поп пацірае лапы.

Устаноўце лоры падаткаў на сябе і калі выпадзе, дык на царкву.

«Карыстай час калі дурні трапіліся» — мысліць поп.

Сход рады начэўся. Вырашылі з усіх падаткаў трэць аддаваць папу, а рэшту (2 трэці) на царкву.

Насьведзілі грэшныя з «атцом сьвятым» надуюся поп як мыні на крупы.

— Нахочу! Увесь налог мне вьяйначай...

За нягоднасьць бапа распустыці раду каб скажыць новаго.

Каўпак дай яму поля працы і поўнамайтва каб у івай сьценях поп меў права склікаць раду, бо на вёсцы ў пустую буды ўсё.

Я. Пуга.

Папалі не па адрэсу.

(в. Путчына, Нойданаўскі р.).

Пачулі В. Хацкевіч і С. Вайнэр, што запіска ў ачэйку ЛКСМ дык будзь в бутэльцы сьпірту даваць і аружжа выдадуць.

Усё-ж сьпірт лепей за самагонку якую самі хлопцы ў лесе гонаць вапісаліся..

Захацеў жаніцца

(Яч. Баўшавін Узьдзенск. р.).

Крысько Янка, комсамолец Быў працавітым хлопцам. Але раптам зьмена. загультайўся прычына вядомая — захацеўся, захацеў жаніцца.

Ня мае свайго разуму хлопеч дзяўчына падгаварыла кінуць комсамол.

Комсамольцаў — якія чужым шкодным розумам жывуць нам нятрэба.

Над каўпак іх. * П. Рон.

ПОШТА.

ЧЫКУНУ П. Ні таго і ні другога комсамольцаў ня можна рабіць, а цікава, што доўга напішаць? Чакаем.

ДРЭЙЦАРУ: Твае карэспандэнцы каштоўныя, шкода, што аб 9-м студзень спазнілася.

ВАНЬ ЯНКА. Карэспандэнцы «Гэтак не гадзіцца рабіць». Цікава толькі ў насённую газэту, туды і зьмясціць гэты факт.

КАЛАСКОВУ КУЗЬМУ (Калінінскі адр.) Верш прысьвячаны Леніну спазніўся.

БРАЗДОВУКУ І ЛЬКЕВІЧУ. Карэспандэнцыямі залічым. Аб чым пісаць? — Гэта можна сачыць за газэтай.

Пісаць карэспандэнцы трэба на 1-м боку паперы.

КАРЖЭЛЮ: Карэспандэнцыя перадаем у Наркмадсмыт. Верш у «Маладзі» — скарыстаем.

ладзі» (Усебеларускае аб'яднаньне поэтаў і пісьменьнікаў). Калі хочаш залічыцца сябром «Маладзі» — падай заяву і некалькі вершаў.

КРАСОУСКАМУ: Зацікаем карэспандэнцы. Вышывы больш надрукуем.

БЕРДНІКУ: Перадаем у аддзел падпіскі, каб вышлі прычым навісьмыкі газэты.

ДАБРУШЭВІЧУ: Артыкул спазніўся, — напойдае.

Т. ШЫБКО І ШЫКУНУ: Рэдакцыя раіць падаць заяву ў аб'яднаньне «Маладзі». «Маладзі» вядзец працу сярод сваіх сяброў, адзіночак, раі як пісаць вершы і дапамога кіраваньня ўсіх літаратурных напрамак. Смыткі твора сваіх сяброў «Маладзі» выдае сам. Верш «Скарта павя» — скарыстаем.